

Писмо №1

1-1 Тулча – гр. в Северна Добруджа (дн. в Румъния).

1-2 Т.е. на Великден. През 1869 г. се пада на 20 април (М. Стоянов. БВК. Т. I, с. 788).

1-3 Т.е. на 11 април 1869 г.

1-4 Галац – гр. в Молдова (от 1861 г. в Румъния).

Писмо №2

2-1 В разговорния език през XIX в. с. Жеравна е наричана „Жеруна“, „Жерона“ или „Жервона“, а жителите ѝ „жеруненци“, „жероненци“, „жерувненци“, „жеруняни“. Като „Жеравна“, (Жеравна) името ѝ е регистрирано за пръв път в преводната книга **“Христониѝа или Благонравіє”**, на Райно Попович (В Будиме, 1837), а по-късно и в другата му (също преводна) книга „Есопа фригийскаго баснотворца басни или приказки,“ (В Белград, 1854). За етимологията на името вж. *Д. Константинов*. Жеравна..., 59–61.

2-2 Армаган (тур.) – дар, подарък.

2-3 Т.е. Възкресение Христово (Великден) – 20 април 1869 г.

2-4 Вятър (нар.) – болки в ставите и костите на краиците, ревматизъм (*Д. Константинов*. Жеравна... с. 468).

2-5 Аче (остар.) – че, но.

2-6 Т.е. лъджа, ълджа (тур.) – минерална баня. Става въпрос за Сливенските минерални бани.

2-7 Така е в оригинала.

2-8 Браила, Ибраила, Ибраил – гр. в Молдова (от 1861 г. в Румъния).

3-1 Образ (остар.) – фотография, портрет.

3-2 Колай (тур.) – леснина, начин, средство.

3-3 Така е в оригинала. Вероятно: установиш.

4-1 Кара казан (тур. – „Черен котел,“) – пейоративно название на Вселенската патриаршия в Цариград, разпространено в годините на църковната борба.

4-2 Санджак (ар.-тур.) – административно-териториална единица (окръг) в Османската империя, разделена на кази (околии).

4-3 Т.е. Жеравна. Тук и по-нататък „отечество“ е използвано в локалния му смисъл на „родно място“, „родно селище“, „роден край“.

5-1 Бачо (нар.) – баща.

5-2 Вилает (ар.-тур.) – най-голямата военно-административна единица (област) в Османската империя. Тук е използван преносният смисъл на думата – „страна“, като се има предвид Добруджа. От 1864 г. тя спада административно към Дунавския вилает (с център Русе), обхваната от санджаците Тулча (казите Бабадаг, Исакча, Мачин, Хърсово и Кюстенджа), Варна (казите Хаджиоглу Пазарджик, Балчик и Мангалия) и Русе (казите Силистра и Тутракан). По силата на фермана от 27 февр. 1870 г., с изключение на 12